

ниер leurs propres signatures, renoncer aux décisions prises à l'unanimité et rejeter les engagements pris solennellement.

Jamais l'O. R. I. M. n'a été si discréditée et jamais elle n'a subi un coup plus fort que celui des auteurs de cette déclaration.

Cela est *unicum* dans l'histoire révolutionnaire de l'Univers entier. Cela est *unicum* dans l'histoire révolutionnaire de la Macédoine.

Ayant pris part à toutes les conversations, toutes les consultations et à tous les pourparlers, que les trois membres du Comité Central ont eu entre eux et avec les représentants des organisations et groupes macédoniens et balcaniques, du 1 avril au 6 mai a. c., je dois faire devant tous les révolutionnaires macédoniens, ainsi que devant les macédoniens honnêtes les déclarations suivantes:

Le manifeste adressé au peuple macédonien en date du 6 mai 1924 a été élaboré dans toutes ses lignes fondamentales par les trois membres du Comité Central et quelques passages du premier brouillon rédigé par moi, ont été forcés, sur l'insistance personnelle de T. Alexandroff.

L'original du manifeste est signé par les deux membres du C. C. A. Protoguéroff et P. Tchaouleff; le nom de T. Alexandroff, parti avant la signature de ce document, a été apposée par eux deux autorisés pour cela personnellement par T. Alexandroff en ma présence.

3. En dehors de ce manifeste, existent encore une déclaration et un protocole d'union des mouvements révolutionnaires macédoniens, dans lesquels les principaux points du manifeste sur la nouvelle orientation de l'O. R. I. M. sont rédigés en une forme beaucoup plus précise, plus sévère et même extrême et ces deux documents, aussi bien que d'autres portent les signatures — apposées personnellement par les trois membres du Comité Central: Todor Alexandroff, Alexandre Protoguéroff et Petar Tchaouleff.

Tous ces documents ont été signé en ma présence et en celle d'autres personnes aussi. Je déclare en outre, être prêt pour toute enquête voulant établir la vérité sur ces exposés. Cette enquête peut être faite par les oppositionnaires les plus acharnés de la nouvelle orientation introduite dans la déclaration, le protocole d'Union, le manifeste et les autres documents signés par le Comité Central, à condition seulement que ces personnes soient d'une honnêteté irréprochable.

Je déclare enfin, être prêt à subir toutes les conséquences dans le cas où l'enquête établirait que l'exposé si haut est dénoté, de tout fondement.

D. Vlahoff

Lettre de Constantinople

Nous publions avec plaisir un extrait de la lettre adressée à la Rédaction par le citoyen Michel Guerdjikoff, un des anciens pionniers du mouvement Adriano-macédonien et chef principal de l'insurrection de la Thrace orientale en 1903.

A la Rédaction de „La Fédération Balcanique“.

Constantinople, le 24 Juillet 1924.

„Cher Ami,

„J'ai eu connaissance de votre initiative d'éditer „La Fédération Balcanique“ non seulement par votre circulaire mais aussi grâce à quelques amis fraîchement arrivés. Mais peu de gens saisissent la grande pensée qui est autour de „La Fédération Balcanique“ et la possibilité de créer une Organisation fédérative balcanique, englobant les mouvements libérateurs de tous les peuples balcaniques.

J'applaudis à votre entreprise d'éditer „La Fédération Balcanique“ et partage pleinement l'idée de la création d'une telle Organisation.

Quelque chose de plus. Je vais plus loin et crois qu'il est indispensable de créer une Organisation balcanique fédérative révolutionnaire qui devrait largement s'étendre dans tous les pays balcaniques.

La situation générale des Balcans est d'une nature qui oblige à réfléchir sérieusement sur une collaboration commune entre les éléments des Balcans luttant pour la libération et le droit d'autodisposition de leurs peuples.

Il faut élever contre le front commun des gouvernements et des dynasties balcaniques, le front commun des peuples et des forces révolutionnaires balcaniques.

Le mouvement révolutionnaire macédonien peut fournir le cadre indispensable et peut servir de base à cette formation nouvelle si, bien entendu, l'Organisation Révolutionnaire intérieure de Macédoine est aussi imbuée de cette grande idée de Fédération Balcanique.

4) Résultat de la tия отново завързани прѣговори бѣ постигнатието на общото споразумѣние между всички заинтересовани фактори за обединението на Македонската Революционна борба и общия единенъ балкански фронтъ.

Изразъ на това споразумѣние отъ страна на В. М. Р. О. бѣ подписването и отъ трима ни на Манифеста отъ 6 май и редъ други документи отъ подобенъ характеръ, което стана въ личното присъствие и на още четири лица.

Този Манифестъ изразява не само волята на Ц. К. на В. М. Р. О. но и волята на договорилитѣ се съ насъ други групи, организации и фактори на балканитѣ.

Въ противовѣсъ на умишленото обвинение, че Манифестътъ отъ 6 май е дѣло на екзалтирани комунисти желаещи да използватъ В. М. Р. О. като свое чисто партийно дѣло, заявявамъ, че тъкмо тоя манифестъ обединява македонската револ. борба до степенъта на общо-национално македонско дѣло, прави я, въ пълната смисълъ на думата, независима отъ политиката на всички балкански и европейски правителства и я слива съ общата борба на балканитѣ, чрезъ която само може да се извоюва независимостъта на Македония и балканската федерация.

По тия съображения, волята на Ц. К. на В. М. Р. О. и волята на споразумѣлитѣ се вече освободителни движения на Балканитѣ, постигнати слѣдъ вѣковни междуособни борби и автентично изразена отъ Ц. К. на В. М. Р. О. въ Манифеста отъ 6 май 1924 г. къмъ македонския народъ, организираното революционно македонско население и македонскитѣ революционери, си остава *свещенъ завѣтъ и директива за прѣстоящитѣ борби* на македонския народъ.

Всѣки македонецъ или македонски революционеръ, който по каквито и да било съображения се обявя противъ тоя свещенъ завѣтъ, трѣбва да помни, че същевременно съ това се обявява противъ истинскитѣ интереси на освободителното макед. револ. дѣло, противъ всички останали освободителни движения на Балканитѣ, и противъ тѣхната обединена борба за независимостъ и балканска федерация. А всѣки членъ на организацията, каквото положение и да заема въ нея, който се осмѣли да свърже интереситѣ на македонското револ. движение съ политиката на балканскитѣ правителства, подържачи Парижкитѣ договори и съществуващото Status quo на Балканитѣ, трѣбва да знае че върши прѣдателско дѣло не само противъ македонския народъ, но и противъ всички потиснати народи на Балканитѣ.

И за това, въ пълно съзнание на своя революционенъ дългъ, въ името на македонската свобода и независимостъ, въ името на Балк. федерация, която ще осигури свободата и независимостъта на всички балкански народи, — *апелирамъ* къмъ всички честни и истински синове на Македония, къмъ всички прѣдани и самоотвержени македонски революционери да се сплотятъ подъ знамето на Манифеста отъ 6 май и да отпочнатъ рѣшителна борба за осъществяване на неговитѣ директиви, които откриватъ нова ера за македонското револ. движение и носятъ въ близкото бъдеще свободата на Македония и на всички балкански народи!

11 августъ, 1924 год.

Членъ на Ц. К. на В. М. Р. Организация
П. Чаулевъ

Писмо на Д. Влахов

До Редакцията на „Балканска Федерация“.

„С изненада и възмущение прочетох напечатаната в бжлгарската преса „Декларация“ на Т. Александров и Ал. Протогеров, членове на Централния Комитет на Вжтрѣшната Македонска Революционна Организация, в която се заявява, че Манифеста на *цѣлия* Централен Комитет отъ 6 май 1924 година, препечатан в брой 1 на „Fédération Balcanique“, не бил акт на Ц. К., а дѣло на екзалтирани комунисти, отхвърлятъ се всички положения досѣжно, новата тактика на организацията, и накрай се отправятъ закани срѣщу ония лица, които злоупотрѣбвали с подписите и престижа на организацията, кждѣто и да се намирали те.

Вих искал тая декларация да бжде дѣйствително една мистификация твърдѣ възможна при условията, които преживѣва днес Бжлгария. Но ако тя се окаже истинска, трѣбва да заявя следното.

Никога не ми е минавало през ума, че лица, достигнали до положението да бждат ржководители на В. М. Р. О., биха могли да изпаднат до там, щото да отречатъ своите подписи, да се откажат отъ единодушно взетите решения и да отхвърлятъ поетите тжржествено ангажименти. Никога В. М. Р. О. не би била тжй дискредитирана и не би й се нанесал

En ce moment je ne sais pas exactement quelles sont les rapports des gens de l'O. R. I. M. envers l'idée fondamentale de votre initiative. D'après les dires de quelques-uns ils l'acceptent pleinement. Plût au ciel! Mais d'autre part il y a des faits qui me font croire que ceci n'est pas pleinement arrivé. Ce serait très triste pour eux et pour le mouvement entier.

J'ai reçu, l'autre jour, une lettre d'un ancien ami de Salonique — un des premiers pionniers de l'idée fédérative dans le mouvement macédonien. Il est pleinement d'accord avec votre initiative et convie à y donner toute notre aide. Je lui ai répondu qu'il ne devait pas douter un instant de mon zèle. A vous aussi je dis la même chose.

Vous pouvez fermement compter sur l'empressement de tous les combattants des mouvements révolutionnaires de Thrace et Macédoine à donner leurs forces restantes pour la liberté des peuples balcaniques, pour leur droit d'autodisposition et pour leur union dans une fédération balcanique qui ne peut s'attendre que par la lutte de l'Organisation fédérative révolutionnaire balcanique.

Je dois cependant, à mon grand regret, constater que les mouvements politiques en Turquie sont très faibles, presque nuls, et que la mentalité des masses est vraiment trop asiatique pour pouvoir être changée dans un bref délai comme le voudraient les événements qui se déroulent rapidement.

Ce qui se passe en Bulgarie, et aux Balkans en général est suivi à titre de curiosité et rien de plus. On tombe dans le désespoir quand on considère la vie politique et sociale de la Turquie et les luttes pour un peu plus de pain et de liberté. Quand à ces derniers, pas besoin d'en parler. L'inertie turque peut tuer et désespérer ceux qui comme nous ont grandi dans des luttes permanentes.

Seule, la lutte commune acharnée des peuples balcaniques, sous le drapeau de leur libération, de leur droit d'autodétermination et de leur fédéralisation peut chasser cette inertie dans la vie politique et sociale de la Turquie, en la poussant dans la voie des luttes et du développement futurs.

Et pour cela persévérez! Vous êtes dans le droit chemin et je suis avec vous.

Salutations chaleureuses à tous les amis.

Votre

M. Guerdjikoff

Писмо от Цариград

С удоволствие помътваме извлечение от писмото на гражданина Мишель Герджиков, — дългогодишен пионер в македонското революционно движение и шеф на въстанието в Източна Тракия (Одринско) през 1903 год.

До Редакцията на Балканска Федерация

Цариград, 24 юлий 1924 г.

Скъпий Приятелю,

За вашата инициатива да започнете издаването на „Балканска Федерация“ узнах не само от циркуляра на редакцията, но и от някои току-що пристигнали познати.

Малцина обаче схващат добрия годътмата мисъл около създаването на в „Балканска Федерация“ и възможността да се създаде една Балканска федеративна организация, обединяваща освободителните движения на всички народи.

Аз ржкоплъща на вашето начинание за издаването на „Б. Ф.“ и напълно споделям идеята за създаването на една Балканска федеративна организация.

Иъщо повече. Аз отивам по-далеч и мисля, че е необходимо да се създаде една Балканска федеративна революционна организация, която да добие най-широко разпространение във всички страни на Балканите.

Общото положение на Балканите е от естество, което налага едно сериозно замисълване за общо сътрудничество между всички елементи на Балканите, борящи се за освобождението и самоопределянето на своите народи.

Срещу единния фронт на Балканските правителства и династии трябва да се издигне единния фронт на Балканските народи и на Балканските революционни сили.

Македонското революционно движение може да даде необходимия кадър и да послужи за основа на тая нова формация, ако разбира се и вътрешната Македонска Революционна Организация се проникне от голътмата идея за Балканския федерализъм.

В тоя момент не зная положително, какви сж отношенията на хората от В. М. Р. О. към основната идея на вашата инициатива. Според думите на едни, те напълно я

такъв тежък удар, какъвто ѝ нанасят авторите на декларацията. Това би било уникум в историята на революционните движения в цъл свѣт. Това би било уникум и в историята на Македонското революционно движение!

Като участващ във всички разговори, съжвещения и преговори, които тримата членове на Ц. К. сж водили помежду си и с представителите на другите македонски и Балкански групи и организации, от 1 април до 6 май тая година, дължа да заявя пред всички македонски революционери и пред всички честни македонци следното:

Манифеста към македонския народ от 6 май 1924 г. във всичките му основни и съжществени положения е изработен с общото участие и на тримата членове на Ц. К. а някои пасажии от първоначалната му черновка, написана от мене, сж засилени по личното настояване на члена от Ц. К. — Т. Александров.

Оригинала на Манифеста е подписан от двамата членове на Ц. К. — Ал. Протогеров и П. Чаулов, — а подписа на Т. Александров, отпечтвал преди подписването, е сложен от двамата членове на Ц. К. по пжлномотие на Т. Александров, изрично и лично дадено им от последния в мое присъствие.

Освен манифеста, съществуват още една декларация и един протокол за обединението на македонското революционно движение, в които основните положения на Манифеста за новата тактическа ориентация на В. М. Р. О. сж редактирани в много по-опредѣлена, рѣзка и крайна форма, и тия два документа, както и други още, сж подписани собственоръчно и от тримата членове на Ц. К. — Т. Александров, Ал. Протогеров и П. Чаулов.

Подписването на всички тия документи е станало в мое лично присъствие и в присъствието на други още лица.

Заявявам, че сжм готов на анкета, която да провери и установи истинността на горѣизложеното. Тая анкета може да бжде произведена и от най-вжрлите противници на новата ориентация на организацията, прокарана в декларацията, обединителния протокол, манифеста и другите документи, подписани от Ц. К., стига тия анкетибори да бждат честни хора.

Заявявам най-сетне, че сжм готов да тегля, всички последни, ако се установи, че изложеното тук не отговаря на истината.

Виена, 10 август 1914 г.

Д. Влахов

възприемат. Дано! Ала от друга страна има симптоми, които ми дават да мисля, че това още не е станало. Това би било твърдѣ печално за самите тѣх и за цѣлото движение.

Оня денъ получих от Солун писмото на един стар приятел — един от първите пионери на федералистическата идея в македонското движение. Той напълно възприема вашата идея и апелира да ѝ дадем своето съждействие. Отговорих му, че не трѣбва нито за минутка да се сжмѣтва в моята пжлна готовност. Сжщото съжбствавам и вам.

Вие смѣло можете да разчитате вжрху пжлната готовност на всички стари дѣйци от Македонското и Тракийското революционно движение да дадат остатъка от своите сили за освобождението на Балканските народи, за тѣхното самоопредѣление и сжюзвяване в Балканската Федерация, което може да се постигне само чрез борбата на Балканската революционна федеративна организация.

За съжаление, обаче, трѣбва да констатирам, че обществените движения в Турция сж слаби, почти никакви, а манталитета на масите е твърдѣ много Анадолийски, за да може да се измѣни в скоро време, както това изискват бжрзо развиващите се съжбития. Онова, което става в България и на Балканите изобщо, тук се слѣди à titre de curiosité и нищо повече. Човек може да дойде до отчаяние, наблюдавайки политико-общественния живот в Турция и борбите за повече хлѣб и свобода. За последните собствено тук и дума не може да става. Тукашната инертност може да убие и отчае ония като нас, които сме израстнали и свикнали с постоянните борби.

Само засилената и обединената обща борба на Балканските народи за тѣхното освобождение, самоопредѣление и федериране може да изведе и политико-общественния живот на Турция от сегашната му инертност, като му открие нови перспективи и го тласне в пжтя, на понататжшните борби и развитии.

И за това держайте! Вие сте на прав пжть и аз сжм с Вас.

Горещ поздрав на всички приятели.

Ваш

Мишель Герджиков